

Ernek a számnak az ára 30 fillér.

Negyvennyolcadik évfolyam.

20. szám.

Debrecen, 1928 május 19.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTIK: DR. KUN BÉLA ÉS DR. RÉVÉSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

A zsinat.

A múlt héten esütőtől követtük az Országos Zsinaton történt eseményeket, a hét két utolsó napjáról már nem volt alkalmunk tudósítást adni. Pedig ezek már nevezetesebb napok voltak. Pénteken megkezdődött az érdemleges munka a plénumban is, az iskolaügyi bizottság javaslatának tárgyalásával a VI. törvénycikk revíziója tárgyában. A munkálatnak úgy készítője, mint előadója dr. Dóczy Imre volt, akiben ismét esodálhattuk a hozzáértésnek és az energikus állásfoglalásnak rendkívüli mértékét. Persze, hiszen azért volt hozzászólás a javaslat-hoz, hiszen minden jön lehet javítani s néha az emberek attól sem idegenkednek, hogy azt, ami jól van megcsinálva, elrontani segítsenek.

Az első nagy és izgalmas vita a tanítók házasságának szabályozásánál indult meg. — Abban mindenki egyetértett, hogy ezt a kérdést csak valamennyi behivatalnokra nézve egyöntetűen lehet rendezni, de a rendezés módja tekintetében volt különbség. Dóczy és vele a bizottság, azt javasolta, hogy a mostani törvény helyébe olyan rendelkezés tétessék, mely szerint kötelesek házasságukat a mi egyházunk szertartása szerint megkötni és gyermekeiknek a mi vallásunkban nevelését biztosítani. — Dr. Pappszász József egyházmegyei gondnok ezzel szemben azt indítványozta, hogy a mostani szabály tartassék fenn. Sokan szóltak a tárgyhöz, az előadói javaslat mellett Ravasz László, Görömbey Péter és Faragó János, a Pappszász javaslata mellett b. Pap István, Kováts J. István, Mikecz István és mások. Úgy lehetett észrevenni, hogy a tiszántúli követek túlnyomóan a mostani szabály fenntartása mellett foglalnak állást és a tiszántúliak a Zsinat összes tagjainak egy harmadánál többen vannak. Ezért lehetett gondolni, hogy a bizottsági javaslat aligha győz. Aminthogy csakugyan nagy többség fogadta el a Pappszász ellenindítványát. A mi véleményünk szerint is így volt ez helyes. Annak idején aligha nem kár volt a törvényt megalkotni. De a meglévő törvényt eltörölni, különösen a mostani

időben, hiba lett volna. Jobb lett volna ezt a kérdést most egyáltalán nem is érinteni s hagyni a szabályt úgy, ahogy van. Ha a bizottsági javaslatot elfogadták volna, azt sokan biztatásnak nézték volna; hogy meg nem fogadták el, azt majd a lelkiismeret feletti zsarnokoskodásnak fogják kevésbé szerető testvéreink világgá hirdetni. Minden bizonnyal azonban ez az utóbbi a kevesebb baj.

Másik érdekes vita a tanítók költöztetési költségének miként megállapításánál volt. Kun Béla azt indítványozta, hogy a tanítók költöztetési költségei tekintetében a lelkészekre nézve megállapított szabályok legyenek irányadók; ezt Kiss Ferenc azzal kívánta kiegészíteni, hogy a költözködési költség visszakövetelhetése tekintetében is ugyancsak a lelkészekre nézve fennálló szabályok legyenek irányadók. Viszont Harsányi Pál költöztetési költség címén nőembereknek egy hónapi, nőtleneknek félhónapi helyi javadalom részletet kívánt meghatározni; ezt az indítványt Benedek Zsolt azzal módosította, hogy ne csak a helyi, hanem mindenféle javadalomnak egy havi, illetőleg félhavi részlete legyen a költözési költség. Volt olyan indítvány is, hogy egyáltalán ne tartozzék az egyházközség költözködési költséget fizetni, különösen azért, mert a nagy egyházakban sok a tanító, sokra megy a költség, a kis egyházakban meg kicsi a javadalom s azért gyakori a változás és a változással sok a költözködési költség. Végül is a Zsinat a Kun Béla és Kiss Ferenc egyesített indítványát mellőzve, a Harsányi Pálét fogadta el és pedig a Benedek Zsolt enyhítése nélkül. A határozat meghozatalánál bizonyára sokakra gyakorolt befolyást Tatár Balázsnak az a frappáns érve, hogy nem lehet a tanítókat a lelkéssel egyenlő szabály alá fogni, mert lelkésze csak egy van az egyházközségnek, tanítója ellenben esetleg nagyon sok.

Közben volt némi vita az igazgatótanítók választására vonatkozóan is, ahol Varga Sándor dunamelléki esperes a külön igazgató választását csak öt tanító mellett kívánta volna. Kun Béla az igazgató megbízásának határidejét kívánta megállapítani. Medgyaszay Vince du-

nántúli esperes pedig az igazgató fizetésének megállapítását kifogásolta s annak az aggodalmának adott kifejezést, hogy az igazgatói tiszteletdíjat az állam a fizetésekiegészítésből le fogja vonni. A Zsinat az igazgató alkalmazását már három tanító mellett fenntartotta, úgyszintén a tiszteletdíj megállapítását is, ellenben a megbízás tartamának meghatározását szükségesnek mondta ki.

A törvényben több helyt előforduló „protestáns”, vagy „protestáns (református vagy ág. hitv. evangélikus)” megjelölés helyett Kun Béla mindenütt „református vagy ág. hitv. evangélikus” szavakat javasolt, amit a Zsinat el is fogadott.

A tanítók választására vonatkozóan Mocsári László indítványozta, hogy a presbiterium az iskolaszék három jelöltje közül legyen köteles választani. Ezt elfogadta a Zsinat, de ki is terjesztette a tanárok választására is, azzal, hogy a hármast jelölést az igazgatótanács teljesíti. A jelölésnek általánosan elfogadása arra enged következtetni, hogy a jelölés elvét következetesen keresztül fogják vinni a lelkészválasztási eljárásban is.

Az igazgatói tiszteletdíjak összegszerű megállapítását Görömbey Péter indítványára mindenütt mellőzték. Elvi jelentőségű változtatást tervezett a bizottság a 67. §-nál, ahol azt kívánta kimondatni, hogy az egyházkerület a szabályrendeletet az Egyetemes Konvent jóváhagyásával állapítja meg. Kun Béla rámutatott arra, hogy egyházi törvényeink szerint a Konvent nem gyakorolhat az egyházkerületi határozatok felett jóváhagyó jogot, ellenben ahhoz kétségek nélkül joga van, hogy közoktatásügyi kérdésekben szabályrendeletet alkosson, minek folytán javasolta, hogy az itt kívánt szabályrendeletet alkossa meg a konvent. Ez elfogadott.

Nagyobb vita lehetősége látszott még annál a kérdésnél, hogy a középiskolai tanárok milyen birói fórum előtt vonassanak első fokon feyelmi felelősségre. Bernáth Géza azonban igen helyesen mutatott rá arra, hogy ennek a kérdésnek a szabályozása nem ide, hanem a törvénykezési részbe tartozik.

A debreceni tudományegyetem hittudományi karára vonatkozó rendelkezésnél is volt egy pár hozzászólás. Szász Károly az egyetem teljes nevének: Tisza István tudományegyetem használatát kívánta igen helyesen. Kun Béla pedig arra mutatott rá, hogy a javaslatnak az a része, mely valamennyi hittudomány karbeli tanártól lelkészi oklevelet kíván, ellenkezik azzal a szerződéssel, mely a kormány és a tiszántúli egyházkerület közt az Egyetemes konventnek is hozzájárulásával az egyetem keletkezését megelőző időben létrejött azzal, hogy a vallás- és közoktatásügyi Miniszter iratába foglalt feltételeket az egyházkerület változatlanul elfogadta és az Egyetemes Konvent is tudomásul vette. Eszerint a megegyezés

szerint ugyanis a hittudományi karon szervezendő egyházzogi és böleseleti tanszékekre olyan, egyébként megfelelő kvalifikációval bíró egyének is kinevezhetők, akiknek nincs lelkészi oklevelük. Kérte tehát a törvény szövegének ehhez képest alakítását. Révész Imre képtelenségnek mondta azt, hogy a hittudományi karon más, mint lelkészi egyén rendes tanár lehessen. A kérdés, ami valóban odament ki, ahogyan Ravasz László püspök szellemesen megjegyezte, hogy: van-e joga a Zsinatnak harmadik személyekkel kötött szerződést a maga határozatával megváltoztatni, szavazással döntött el, és pedig — igen helyesen a szerződés tiszteletben tartásával. Egyébként az egész kérdés a közel jövőben aligha lesz aktuális. Amennyire alkalmunk van tudni, a debreceni tudományegyetem hittudományi kara sokkal inkább foglalkozik más, mint egyházzogi és böleseleti tanszék felállításának gondolatával. Úgy hallottuk, ezidőszerint a patrisztika katedrája van leginkább előtérben s a két szóban forgó tanszék legalább is addig, míg az egyiket a jogi karon egyházi közéletünknek egyik ismert buzgó munkása, a másikat meg a böleseleti karon egyházunk lelkészjellegű tagja látja el, külön a hittudományi karon nem látszik égetően szükségesnek. De persze a tanszék ügye azért bármikor aktuális lehet s nem volna jó, ha a szerződés különböző magyarázata folytán az érdekelt tényezők közt ellentétek támadnának. Egyébként sem érheti egyházunkat semmi veszedelem abból, hogy nemlelkészi egyének alkalmazhatása ezen a két tanszéken meg van engedve. Ha ugyanis egyházi szempontból nem kívánatos egyének jelentkeznek vagy hozatalnának szóba, ezekkel szemben a hittudományi karon, akár lelkész, akár nem lelkész is az illető, mód van egyházi részről a visszautasításra.

Ilyen módon szombaton délig végzett a Zsinat a közoktatásügyi törvényjavaslattal, kivéve annak a tanítói fizetésre vonatkozó rendelkezéseit, amelyeket Medgyaszay Vince részletes javaslata figyelembevételével véget Antál Géza püspök indítványára visszaadott a Zsinat az iskolaügyi bizottságnak.

Hétfőn a törvénykezési törvénytervezet került tárgyalásra, Bernáth Géza nagyszerű munkálata. Itt már a bizottsági tárgyalásokból tudnivaló volt, hogy az egyháztagok fegyelmezésének kérdésénél nagy vita lesz. Azért az elnökség előre jelezte, hogy úgy hétfőn, mint kedden nemcsak délelőtt, hanem délután is lesz plenáris ülés. Persze, a bizottságok nagyobárára bevégezték már munkájukat, tehát a délután is szabad lett a teljes ülésre. Így is volt. Hétfőn-kedden hét-hét és fél óra hosszan át tárgyaltak az atyák, az esti órákban már bizony csökkenő türelemmel. De így a két nap alatt végeztek a hatalmas nagy munkálattal. Az erről szóló tudósítás azonban már a jövő számra marad.

A polgári iskolák és a zsinat.

(Befejező közlemény).

Bármennyire mostoha sorsa volt is hazánkban a múltban a polgári iskoláknak általánosságban, az állami és községi jellegű polgári iskolák mégis ideális életet éltek a református polgári iskolákhoz képest. A mi iskoláink valóságos árva gyermekek voltak. Ennek oka egyrészt csekély számukban volt, mely nem igen tette indokolttá az egyházi hatóságok részéről az ügyekkel való bővebb foglalkozást, főként azonban maguk az iskolák voltak okai e helyzetnek, mert a tanárok saját legvitalisabb érdekeikkel sem törődtek. Meg tudták állani, hogy minden szervezet nélkül dolgozzanak éveken keresztül, baktatva más iskolafajok után, de főként az elemi iskola járőszalagján.

Nem volt az iskoláknak rendtartásuk, nem volt szakfelügyeletük. Az elemi iskolai iskolaszékek és az esperesi vizsgálatok alatt állottak, míg azután az utóbbi 10—12 év alatt megkapták az iskola fokozatának megfelelő szerveket akkor, mikor szakfelügyelőt kaptak dr. Veress István személyében, kinek a polgári iskola nagy fontosságának megismerésén alapuló szeretete egymásután teremtette meg az igazgató tanácsokat, s a rendtartást, igazgató tanácsi szabályzatot, melyek a s ó szoros értelmében felemelték a református polgári iskolák színvonalát.

A polgári iskolák minden sérelmét azonban nem lehetett orvosolni az új irányzatnak sem, s ez a feladat most a zsinatra vár. A legkirívóbb a polgári iskolák sérelmei között, hogy egyetlen egyházkormányzati hatóságban, tehát sem az egyháztanácsban, sem az egyházmegyén, sem a kerületen nincsenek képviselői. Míg a többi iskolafajnak a képviselői mindeme hatóságokban jelen vannak, s iskoláik érdekeit teljes szakszerűséggel képviselik, míg a különböző szakbizottságban fel a konventig az elemi iskolának éppen úgy ott van a saját kebeléből választott szakelőadója, mint a magasabb fokú tanítézeteknek, addig a polgári iskola csupán a kerületi tanügyi bizottságban bír képviselővel. Legfőbb testületünkben: a zsinaton tagsági helye van minden iskola képviselőjének, csak a polgári iskolának nincs. Idegen státusbeli egyén képviseli ügyeinket, s nem is lehet még rossz néven sem venni, ha az az idegen előadó iskolánkat más szemüvegen át látja, mint mi magunk. Kérdem: lehet-e egy iskolafajnak igazi képviselője az az egyén, aki nem él benne abban a státusban, aki szívvel-lélekkel nem nőtt hozzá ahhoz az iskolafajhoz. — aki gyakorlati ottműködés alapján nem ismeri apró részleteiben az iskola életének minden mozzanatát, tanárságának ideológiáját, törekvéseit. — aki tehát nem él teljes contactushoz azzal az iskolatípussal? ... A polgári iskolákkal szemben eddig elmulasztottakat azért a zsinatnak az ügy érdekében pótolni kell, s az egész vonalon keresztülvinni azt az elvet, hogy a polgári iskola a polgári iskolai tanárságé, s a polgári iskolát mindenütt képviselőhöz juttatva, ahol azt más iskolafajok megnyerik, az iskola képviselőjét mindenütt ténylegesen működő polgári iskolai tanár vagy

igazgató részére kell biztosítani. Sőt ez elvet a gyakorlatban egyenesen úgy gondolnánk megvalósítandónak, hogy a polgári iskolák igazgatói hivataluknál fogva éppen úgy hivatalból legyenek alkotó tagjai az egyháztanács, megye és kerületnek, mint a lelkészek, és esperesek s a tanárkarok képviselői jussanak be e testületekbe választás útján.

Mivel a most tanácskozó zsinaton sincsen a polgári iskoláknak képviselője, s nincs mód az előszó meggyőzésével hatni illetékes helyen, legyen szabad az egyetemes konvent zsinatelőkészítő köznevelési és oktatásügyi albizottsága által készített polgári iskolai törvényjavaslathoz e helyen hozzászólni. Mindeneknek előtte halás köszönetet érez tanárságunk azért, hogy az albizottság önálló, az elemi iskolától elválasztott fejezetbe foglalta a polgári iskolai törvényt. Mivel a fejezet §-ai nincsenek megszámozva, általánosságban fejezzük ki egy pár módosítás iránt kérésünket. Így abba a szakaszba, mely a tanárnak állásától való elmozdításáról szól, a szabatoság kedvéért beveendőnek tartjuk, hogy az elmozdítás csak szabályszerű fegyelmi vizsgálat alapján lehetséges.

Az igazgatótanár megerősítését éppen úgy, mint a középiskolákban, felső fokon az egyházkerület eszközölje. Kimondandó volna, hogy az igazgató, ha csak meghatározott időre választatik is, annyi idő múlva, mint az az államnál is szokásos, állásában véglegesítendő, ha működése ellen kifogás nincs. Ez kívánatos azért, mert ellenkező esetben a minisztérium az igazgatót csak ideiglenesnek, s nem véglegesnek tekinti, s külön igazgatói státus létesítése esetén mire remény van a polgári iskoláknál is éppen úgy, mint a többi középfokú iskoláknál, az ilyen meghatározott időre választott igazgatókat a kormány nem veszi fel az igazgatói státusba.

Hiányos a tervezet, mert az igazgatók tiszteletdíjának megállapítását mellőzi, pedig ha az elemi és középiskolai igazgatók tiszteletdíjának kérdését rendezzi, az egyenlő elbánás okaért rendelkezni kell a polgári iskolai igazgatók tiszteletdíjáról is. Hiányos szerintünk a javaslatnak a tanárok fizetésére vonatkozó része is. Míg a középiskoláknál elsorolja, hogy a tanár fizetése, lakáspénze, korpótléka családi pótléka azonos az állami tanár fizetésével, addig a polgári iskolai tanárnál csak a fizetést kívánja az állami tanáréval azonosnak, amiből könnyen félremagyarázás származhatik. E kérdés legvilágosabban úgy lenne felveendő, hogy minden református iskolafajok tanára is mindazokat a javadalmakat kapja, amelyeket a hasonló minőségű és szolgálatú állami tanár.

Nem tudjuk elfogadni a tervezet amaz intézkedését, mely beleszólást enged az igazgató tanácsnak az iskolai tankönyvmegállapítás dolgába. Ez annyira pedagógiai kérdés, hogy a laikusokból álló igazgató tanácsnak ehhez szava nem lehet. A tankönyvek pedagógiai elbírálását a tanári kar, egyházi szempontból való ellenőrzését pedig az egyházkerület végzi, s közbeeső testület ténykedésének, beiktatása nem is indokolt.

A tervezetnek az igazgató tanácsok meg-

alakítására vonatkozó része helyett sokkal jobbnak tartom a tiszántúli egyházkerület igazgatótanácsai szabályzatának ide vonatkozó részét. Helyesebb az, mert nagyobb számú tagot enged a tanácsba választani; mert hivataluknál fogva tagnak fogadja el a fenntartó egyház főgondnokát, első lelkészét, és az iskola orvosát, mert a tanári képviselők számát a tanári kar tagjainak számához arányosítja, mert az elnök választását az igazgató tanács autonóm jogának hagyja meg, és főként, mert minősítéshez köti a tagságot. Ez utóbbi különösen fontos, mert az alföldi egyházak leginkább földművesekből álló egyháztanácsaiban ezzel lehet az iskola ügyét jobban szívén viselő, kvalifikáltabb igazgató tanácsot biztosítani. Különben is, aki egy iskola dolgainak irányításába be akar folyni, legalább annyi képesítésének kell lenni, mint amennyit az az iskola nyújt.

Mint az elemi iskolai részben van, a polgári iskolai törvénybe is felveendő, hogy az iskola tanára évenként legalább egy tanári gyűlésre utiköltségre és napidíjra tarthat számot.

Ha mind e javaslatok a tervezet módosításánál figyelembe vétetnek, a törvény jelentékeny lépéssel viszi előre a református polgári iskolák ügyét, amire pedig egyetemes egyházi érdekből elengedhetetlenül szükség van.

Hajdúböszörmény. **H. Fekete Péter,**
polg. leányiskolai igazgató-tanár.

Törvényjavaslat a lelkészi állások betöltéséről.

(Folytatás.)

Ha a megsemmisítés a megválasztottnak a magatartása miatt történt, ki kell mondani azt is, hogy ezen lelkészi állás betöltésénél ő jelölt nem lehet. Ha pedig a bírói eljárás során az derül ki, hogy a megsemmisített választás körül a meg nem választott ajánlottak vagy jelöltek valamelyikének magatartása esik az előző szakasz *c)*, *d)*, *e)*, *l)*, *m)*, vagy *o)* pontja alá, ki kell mondani, hogy az ilyen egyén sem lehet a megsemmisített választásra következő választásnak jelöltje.

Ha a bíróság a panaszt alaptalannak találja, a bírói eljárás költségében a panasztevőket kell marasztalni. Ha pedig a bíróság a panaszt részben alaposnak találja ugyan, de a választás megsemmisítésére okot nem adónak, a költségeket megoszthatja a panaszt emelő, meg azon tényező terhére, akinek az eljárása ellen emelt panasz alaposnak találtatott.

A választás megsemmisítését kimondó ítéletben rendelkezni kell arról is, hogy az olyan választók, akik szavazatukat áruba bocsátották, a következő választásnál szavazati jogukat nem gyakorolhatják és a választási bizottság tagjai nem lehetnek.

49. §. Ha akár az iratoknak az esperesi engedély megadása céljából teljesített átvizsgálásánál, akár a bírói eljárás során az derül

ki, hogy az engedély megtagadására, illetőleg a választás megsemmisítésére okot adó eseményt vagy mulasztást vétkeesen követték el, ha az nem a megválasztottnak érdekében történt is és ha ennek folytán az engedélyt megtagadni vagy a választást megsemmisíteni nem kellett is, a vétkeseknek látszók ellen a fegyeimi eljárást hivatalból meg kell indítani.

Úgyszintén meg kell indítani hivatalból a fegyelmi eljárást azok ellen is, akik az egyházi hatóság félrevezetése céljából nyilvánvalóan alaptalan panaszt tettek, vagy az egyébként nem alaptalan panasszal kapcsolatban az eljáró egyházi hatóságok, vagy a jelöltek, vagy a választási eljárásban közreműködött bármely más tényező ellen alaptalan vádat emeltek. Ha a fegyelmi eljárás során vétkeességük megállapítható, a választói és választhatósági jog felfüggesztésével büntetendők.

III. Missziói lelkészi állás betöltése.

50. §. A missziói egyházközségekben a lelkipásztori állás betöltése az előbbi fejezetben foglalt szabályok szerint történik:

a) ha ezerhatszáz pengőt tevő lelkészi javadalom mellett az országos református közalapi, egyházkerületi, vagy egyházmegyei missziói segélyek összege a 25%-ot, ezerhatszáz pengőn felül javadalom mellett pedig az 50%-ot meg nem haladja s ha egyszersmind az egyházközség a maga 75%-os, illetőleg 50%-os hozzájárulását készpénzben vagy földbirtok hasznélvezetében szolgáltatja;

b) tekintet nélkül szolgáltatásuk összegére vagy a bárhonnan jövő segély nagyságára, ha az egyházközség tagjai egyháziadót a III. törvény-cikk 13. §-ban megállapított kulcs szerint állandóan fizetnek.

Minden más esetben a püspök nevezi ki a missziói lelkészt.

A missziói egyházközség lelkészválasztó jogosultsága kérdésében az egyházkerületi közgyűlés dönt, mely nyilvántartást vezetett a választásra jogosult és nem jogosult missziói egyházközségekről.

51. §. A püspök kinevezése alá eső missziói lelkészi állásra a megüresedés közzétételétől számított harminc nap alatt az egyházkerülethez tartozó minden egyházmegye esperese ajánlhatja mindazokat az ő egyházmegyéjében működő okleveles lelkészeket, akiket erre az állásra alkalmasoknak és annak elfogadására készeknek tud.

Az így ajánlottak okiratait, melyeket ugyan csak a harmincnapos határidő alatt az érdekelt egyházmegye espereséhez be kell küldeni, az egyházmegyei lelkész-elhelyező bizottság át vizsgálja s ajánlottak közt a sorrendet megállapítja. Az egyházkerületi lelkész-elhelyező bizottság a névsort esetleg kiegészítve s a sorrendet a maga részéről végleg megállapítva, az ügyet a püspök döntése alá bocsátja.

Ha a püspök a sorrendben első és másod-

dik helyen levő jelöltek mindegyikét mellőzi, a kinevezést az egyházkerületi közgyűlés elé tett évi jelentésében megokolni köteles.

52. §. Missziói lelkészi állásra jelölésnél a 25. §-ban foglaltakon kívül különös figyelemmel kell lenni arra is, hogy az ajánlott működött-e már, s ha igen, milyen eredménnyel missziói helyén, valamint arra is, hogy a betöltendő álláshoz tartozó működési területen használt nyelveket ismeri-e.

IV. Katonai és intézeti lelkészi állások betöltése.

53. §. A katonai lelkészek alkalmazásáról külön szabályzat szól.

54. §. Állami, alapítványi, törvényhatósági, községi vagy egyesületi intézeteknél működő lelkészek kinevezésénél annak az egyházkerületnek a püspökével, akinek az egyházkerületben az intézet fekszik, a jelöltek névsorát közölni kell, s azt, aki ellen a püspök kifogást emel, nem lehet kinevezni.

A kinevezést az illetékes egyházmegyébe leendő bekebelezhetés végett illetékes püspökkel közölni kell.

V. Állandó vallástanító lelkészek.

55. §. Az állandó vallástanító-lelkészeket az okleveles lelkészek közül, meghívás vagy nyilvános pályázat alapján, a presbiterium életfogytig választja s az egyházmegyei közgyűlés erősíti meg. A megválasztottak az országos református lelkészi nyugdíj és özvegy-árvagyámintézetnek kötelezett tagjai s fegyelmi tekintetben, valamint rendes lelképásztorra választhatóság szempontjából, a rendes lelkészekre vonatkozó szabályok alatt állanak.

Ez a szabály azonban csak az egyháztól szervezett állandó állásokra vonatkozik; a többi vallástanító lelkész, a püspök kinevezése alá s egyébként is a segédlelkészekre vonatkozó szabályok alá esik.

VI. Segéd- és helyettes-lelkészek alkalmazása.

56. §. Segédlelkészül alkalmazni okleveles lelkészeken kívül olyan lelkészjelöltet lehet, aki valamely belföldi vagy külföldi magyar református hittudományi főiskolán végbizonyítványt nyerve, az első lelkészképesítő vizsgálatot a magyarországi református egyházkerületek bármelyikében működő vizsgáló-bizottság előtt letette, vagy más keresztyén egyházban hasonlófokú iskolai képzettség alapján lelkészi képesítést szerezve, a magyarországi református egyházban szabályszerű különbözeti vizsgát tett, vagy a segédlelkészi szolgálatra jogosító vizsgálati bizonyítványa honosított.

Kivételképpen a lelkészi munkában segédkezésre felhatalmazhat a püspök olyan lelkészjelöltet is, aki még a szabályszerű vizsgálatot le nem tette, de főiskolai tanulmányai alapján a

segédkező munkára már elég képzett s nevezetesen a hittudományi főiskolák valamelyikének legalább két első évfolyamát elvégezte és a harmadik évre léphetés feltételül megszabott vizsgálatokat letette.

A püspöktől nyert felhatalmazás nélkül segédlelkészi, vagy az előbbi bekezdésben említett segédkező munkára senkit sem lehet alkalmazni.

Aki a végbizonyítvány alapján adott püspöki felhatalmazás idejétől számított tizenöt hónap alatt első lelkészképesítő vizsgálatra nem áll, segédlelkészül tovább nem alkalmazható és vizsgálatra nem bocsátható, kivéve, ha elmaradását kellőképpen igazolva, az egyházkerületi közgyűléstől erre engedelmet kap.

57. §. A segédlelkész az első lelkészképesítő vizsgálat letétele után teljesített két évi segédlelkészi szolgálat után bocsátható a második lelkészképesítő vizsgálatra. Az egyik gyakorlati évet azonban theologiai tudományoknak valamely egyetemen egy egész egyetemi éven át hallgatása pótolhatja.

Aki a második képesítő vizsgálatot az első vizsgálatról szóló bizonyítvány keltétől számított három év alatt nem teszi le, segédlelkészül többé nem alkalmazható és a második vizsgálatra nem bocsátható, kivéve, ha elmaradását kellőképpen igazolva, az egyházkerületi közgyűléstől erre engedelmet kap.

Második lelkészképesítő vizsgálatra bocsáthatók az illetékes püspök engedelmével azok a nők is, akik az első lelkészképesítő vizsgálat letétele után két éven át vallásoktatást teljesítettek. Az ilyen nők a második lelkészképesítő vizsgálat letétele után a fennálló szabályok szerint középiskolai vallástanári képesítést szerhetnek.

58. §. Aki segédlelkészi szolgálatra, vagy lelkészképesítő vizsgálatra jelentkezik, a szükséges képzettségről szóló bizonyítványon kívül tartozik a hittudományi főiskolától nyert végbizonyítvány kiállítására utáni egész időről erkölcsi bizonyítványt mutatni be. Bármely lelkészi szolgálatban eltöltött időről a szolgálati bizonyítvány egyszermind erkölcsi bizonyítvány is; nem ilyen szolgálatban töltött időről pedig az erkölcsi bizonyítványt az az esperes állítja ki, akinek hatósági területén a jelölt akkor tartózkodott.

A szolgálati bizonyítványt az egyházközség lelképásztora, illetőleg a presbiterium lelkészi elnöke állítja ki és az esperes láttamozza. Ha a bizonyítvány tartalmát a segédlelkész sérelmesnek találja, az espereshez felelbezzhet. Ha az esperes a felelbezzést alaposnak találja, láttamozás helyett megfelelő szolgálati bizonyítványt állít ki. Ha pedig alaptalannak találja a bizonyítványt láttamozza s ez esetben a segédlelkész csak az esperesi láttamozás keltétől számított hat hó múlva kérhet mástartalmú bizonyítványt.

59. §. A segédlelkész felhatalmazása csak arra az egyházkerületre szól, amelynek püspöktől nyerte. Más egyházkerületbe úgy vég-

zett hittanhallgatót, mint segéd- vagy helyettes lelkészt csak az illetékes püspök engedélyével lehet átvenni.

60. §. A segédlelkész szolgálati helyét a püspök jelöli ki. Ugyanazon egyházmegye területén működő segédlelkészeket szolgálati érdekből a püspök utólagos jóváhagyása mellett az esperes kicserélheti, de erről a püspöknek azonnal jelentést tenni köteles.

Ha valamely egyházközségben a segédlelkész más, állandó egyházi hivatalra is van alkalmazva, a segédlelkészi szolgálatot csak a püspöktől adott felhatalmazás megnyerése után kezdheti meg.

61. §. Helyettes lelkészt az esperes rendel az egyházmegye területén működő s nem állandóan alkalmazott okleveles lelkészek sorából. Segédlelkészt a püspöktől kijelölt szolgálati helyéről máshová helyettes lelkészül kirendelni csak a püspök jóvá hagyásával lehet. Ha az egyházmegye területén alkalmas okleveles lelkész nincs, ilyen a püspöktől kell kérni.

A helyettes lelkészek számára szolgálati bizonyítványt az esperes ad. Egyébként a helyettes-lelkészre is a segédlelkészre vonatkozó szabályok alkalmazandók.

62. §. Helyettes lelkészeknek és az állandó káplántartásra jogosított egyházközségek segédlelkészeinek szolgálati helyükre utazásuk alkalmával az útiköltséget az érdekelt egyházközség fizeti, és pedig legkésőbb az állás elfoglalását megelőző napon. A püspöki és esperesi segédlelkész útiköltségét az egyházkerület, illetőleg az egyházmegye, más segédlelkészét a segédlelkész szolgálatát igénybevevő lelképásztor viseli.

VII. A kegyeleti idő.

63. §. A lelkész özvegyét és kiskorú árváit a lelkész halála napjára következő hónap elsőjétől számított félesztendeig (kegyeleti idő) a teljes fizetés megilleti, lakással és palástdíjjal együtt. Ez a rendelkezés a már megszerzett jogot nem érinti.

Ahol özvegy és kiskorú árvák maradtak a lelkész után: ott a kegyeleti idő teljes javadalmának fele az özvegyet, másik fele pedig, fejenként egyenlő részben, a kiskorú gyermekeket illeti. Ahol csak özvegy van, kiskorú gyermekek pedig nincsenek, a kegyeleti idő teljes javadalma az özvegyé. Ahol pedig özvegy nincs, csak kiskorú gyermekek vannak: a kegyeleti idő teljes javadalma — egyenlően felosztva — ezeket illeti.

64. §. A kegyeleti időre eső jövedelem a lelkész özvegyét vagy kiskorú árváit abban az egyházközségben illeti meg, ahol az elhunyt lelkész már szolgálatban volt, vagy ahova már oda költözött.

65. §. Nagykorú gyermekek, valamint fölmenő vagy oldalági rokonok a kegyeleti idő javadalmában nem részesülhetnek. Az olyan nagykorú gyermek azonban, aki munkaképte-

len, vagy gyöngélméjű, ha ez a körülmény az egyházmegyei közgyűlés előtt igazoltatik, az itt szóban forgó szempontból kiskorúnak tekintetik.

66. §. Ahol az elhunyt lelkész után sem özvegy, sem pedig kiskorú árva nem maradt, ott a lelkészi állást haladéktalanul be kell tölteni és elfoglalni, az időközi teljes fizetést pedig a palást-díjjal együtt az üresedés tartama alatt teljesített lelkészi szolgálat díjának levonásával az egyházközség egyházfenntartó alapjának létesítésére, vagy gyarapítására fordítani.

(Folytatjuk.)

Egyház

A szatmári református egyházmegye tavaszi közgyűlése.

Fehérgyarmat, 1928. április 26.

Ha végig böngészem még egyszer a tárgysorozatot; s az emlékezet vásznán lepergetem filmjét; úgy elgondolom milyen keveset kell erről írnom!

Megdícsérem az elnökséget, mely minden dicséreten felüli bölcsességgel adminisztrálta ismét egy félévig ezt a nehéz terepű egyházmegyét; egy-két elismerő szót adok a gyülekezetek anyagi ügyeit intézőknek, hogy hosszú évek során először két egyház kivételével, minden számadás beérkezett; buzdítom a tanítókat, hogy azt az örömdetes eredményt, mely a tanügyi előadó félévi jelentéséből kitűnt rögzítsék és tegyék állandóvá; kiemelem a tanügyi bizottsági tagok, az egyházmegyei számvevőszék pontosságát, gondosságát; a referens jegyzőnek az ügyek szíves és színes, törvényszerű és mégis méltányos előkészítéséért köszönetet mondok: végül jóleső örömmel megállapítom, hogy a fokozottabb belmissziói tevékenység folytán a gyülekezetek a lelki megújulás terén napról-napra: erőről-erőre: nyereségről-nyereségre mennek; s lezárom egy régen látott egyházlátogatási jegyzőkönyv, sok mindent megbocsátó, sok mindent eltakaró, de végeredményében sok-sok hanyatlásnak, lecsúszásnak, későbbi verejtékes munkáknak egyetlen okozójával, eme záradékával: Mindenek ékesen és szép renddel folynak!

Mert, igaz, ez volna a gyűlés látszólagos képe.

*

Am ennek a gyűlésnek az igazi képe nem a tárgysorozatból tűnik elő!

Én úgy láttam, hogy felhő ült az elnökség homlokára: a kicsiny bárányaiért aggódó pásztor remegő gondjának sötét felhője!

Én úgy hallottam, hogy távoli bár, de bizonyos halálharang kongása sirt elő a kis egyházak számadásaiból!

Én ezt állapítottam meg, hogy a minden rendű és rangú adminisztrátorok és funkcionáriusok dicséretet érdemlő teljesítménye: a veszedelmek torká-

hoz sodort hajó legénységének kétségbeesett erőfeszítése.

Nekem az volt a meggyőződésem hogy az alkotó tagok szinte szokatlan nagyszámú felseregése: az evangéliumi poklosoknak, sántáknak, száradt kezűeknek, bénáknak, vakoknak, e földi élet minden nyomorral sújtottainak a Názáretihez való tödulása: Uram, Dávidnak fia könyörülj én rajtam!
Ez volt e gyűlés igazi képe.

Vihar vonult át a szatmári református egyházmegye kis egyházainak határain! Fagyos vihar, mely felszakgatta a gyöngé vetéseket: üresen, pusztán, síváron, kopáron állanak a búzatermő táblák; a mi határainkon nem fog megpendülni az aratók kaszája, nem fog felesendülni az aratók dala: a mi templomainkban nem fogunk aratási éneket zengeni; a mi aratási beszédeink textusa egy-egy forró könnyel kísért imádság lesz: Add meg a mi mindennapi kenyerünket!

Akik tudják azt, már pedig a legmagasabb helyen is tudják, a mult évi generális visitáció látván-látta, hogy a mi 3—400 lelkes kis gyülekezeteink erejükön felüli akarással küzdenek a létért; akik mérlegelik azt; hogy egyetlen erő és anyagforrásunk híveink áldozatkészsége és teherbíró képessége: megértik és megírtják, mily bizonytalan jövőnek nézünk itt elébe híveink anyagi romlása következtében!

A magas egyházi adókat fájó szívvel bár, de mégis ki lehet vetni: de behajtani, pláne végre is hajtani... ehhez már nincsen szív!

A behivatalnokok híveikkel egyetemben végigszenvedték a nagy kárt, s most elébök mered a másik: nincs egyházi adó, nincs fizetés!

Sötét kép nagyon... de fájdalom, igaz.

A gyűlést megnyitó XC. zsoltár azért zengett-zúgott olyan mélyről; s szállt-szárnnyalt olyan magasan, annyi alázatos hittel és bizonyos reménnyel: az esperes imája azért markolt annyira a szívünkbe, azért csalta ki magas intelligenciájú világi nagyságok, s egyszerű falusi kurátorok könnyével minden pásztoroket; azért fordult egyházmegyei közgyűlé-ünk a főtiszteletű egyházkerülethez a közigazgatási díjak elengedéseért s a kárt nem vallott, különben is tehetősebb egyházmegyékre, illetve gyülekezetekre való háritásáért; s ezért kér a magas kormánytól közbenjárást; hogy a létalapjukban megingott kis egyházak adóalapi segélyét 100%-ig valorizáltan folyósítsa, rendkívüli megsegítés címén.

Ezeknél tárgyaknál állott meg huzamosabb ideig a tárgyalás menete: mindenkinek volt panasza s ki ne akarta volna elmondani?

Egyebekben, bölcs vezetéssel, lepergett csendesen: a szeretet és békesség jegyében.

Egyszerű közbeszédünknek is az volt az alaphangulata, hogy a közös baj és szerenésatlenség hajtson bennüket közelebb egymáshoz, mint vihar a nyáját: s a nyomorúságok közt láttassék meg szívünkön, hitünkön, lelkünkön és egész életünkön, hogy Krisztus tanítványai vagyunk.

Egy-két apró surlódásokból származó bírósági ügy letárgyalása után szétoszlottunk a periferiákon: hogy ki-ki felvevén a maga nyája gondját: súlyos keresztünkkel kövessük Krisztusunk!

Tóth Sándor,
e. m. jegyző.

Külföld

Jóbarátok egymás között. A fascizmus és a Vatikán közti jóbarátság hamaros elhidegülésére — ami egyébként előrelátható volt — élénk világot vet a „Squilla Italica” c. fascista újság következő, vezető helyen kövér betűkkel szedett nyájaskodása:

„Némely katolikus és természetesen anti-fascista újságok folyvást azt hangoztatják, hogy az erőszakos és türelmetlen fascizmus, összeférhetetlen a türelmes, demokratikus, pacifista egyházzal. Különös fajta evangéliumi álláspont ez, amely el akarja velünk feledtetni, hogy a hit, amikor igazán hit, mindig türelmetlen. Erre maga az egyház tanít bennünket. Ime egy példa: A hugenották legyilkolása, 1572 Szent-Bertalan éjszakáján, nem volt egyéb, mint a népharag kitörése a vallás nevében. Kétezer protestáns ölték meg ekkor Párisban, nyolcezer Franciaország egyéb tartományában. A katolikus Európa pedig felújjongott e mézárás hírére. Főképpen a pápa, XIII. Gergely volt az, aki különösen élénk örömeinek adott kifejezést e tény fölött. Emlékrmet veretett a szerenés esemény örömeire, hogy kifejezze mélyseges megelégedését. A francia nemzeti könyvtárban három példánya található meg ennek az emlékéremnek. ...Mi nem botránkozunk meg e tények fölött. A hívők lelke, mindenféle vallás mindenféle hívőjének lelke meg tudja ezt érteni. Csak a skepticizmus az, amely hideg, egyeztető és pacifista. De felhívjuk erre a tényre a katolikus antifascista sajtó figyelmét, amely, megfélekedzvé a katolikus vallás túlkapásairól, elítéli a fascista forradalom némely ritka túlkapásait, amelyek egyébként nem is ismétlődtek többé s amelyek a Bertalanéjhez viszonyítva bagatell-számba mennek.”

Igy van az, hogyha némely jóbarátok — nagyon is hasonlítanak egymáshoz! ri.

Halottaink

Harsányi István

Mély megdöbbenéssel vettük a szomorú hírt, hogy Harsányi István a sárospataki református főiskola theologiai tanára és főkönyvtárnoka, a sárospataki református egyházközség presbitere, a Magyar Tudományos Akadémia Irod. Tört. Bizottságnak s.-tagja, az Irod. Társaságnak és Néprajzi Társaságnak vál. tagja, a Debreceni Tisza István

Tudományos Társaságnak rendes tagja, a Prot. Irod. Társaságának választm. és irodalmi szakosztályának tagja 1928 május 10-én este fél 9 órakor, fáradhatatlan munkás életének 55-ik, boldog házasságának 22-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. E napon is egészen estig munkában volt, az ő oly nagyon szeretett munkahelyén, a főiskola könyvtárában. Estére hazatérve, rosszulérő panaszkodott, míg rövid felőrai szenvedés után visszaadta lelkét teremtőjének. A megboldogult egyike volt a legfáradhatatlanabb irodalom történészeinknek, akit ebbeli munkássága elismerésül, ép most akart a Magyar Tudományos Akadémia levelezőtagsággal kitüntetni. Legutóbb Kazinczy levelezésének 22-ik kötetét adta ki a Magyar Tudományos Akadémia megbízásából. Most a magyar protestáns énekeskönyvek történetét akarta megírni a Bethlen könyvtár részére. Fájó szívvel veszünk búcsút az anyaszentegyház hű szolgájától, a tudományok lelkes bűvárájától. Halála nagy veszteség egész református Sionunkra nézve. Temetése osztatlan részvét mellett május 12-én d. u. 4 órakor ment végbe.

Dózsa János nyugalmazott lelkész, a tatai református egyháznak 48 éven át volt lelképásztora, egyházkerületi tanácsbíró. 80 éves korában Tatán elhunyt.

David Lajos ny. református igazgató-tanító aki 46 éven keresztül szolgálta hűséggel a református iskolaügyet 77. éves korában Sárospatakon elhunyt.

Áldott legyen emlékezetük!

Különfélék

Új theologiai doktor. Május 4-én avatták a debreceni Kollégium dísztermében, ünnepélyes keretek között, a hittudományi kar doktorává Musnai László református lelkészt, nagysajói esperest.

A strassburgi egyetemi tanárok részvételével vallásos ünnepély volt a Kossuth uccai templomban május 13-án délután 5 órakor. Dr. Strohl és dr. Will strassburgi egyetemi tanárok meglátogatták városunkat és egyházunkat. A két tudós egyetemi tanár, a francia protestánsok testvéri üdvözlését hozta el mihozzánk. A vallásos ünnepélyen Bibliát olvasott és imádkozott: Siposs Imre. Énekelt a Tanítói Vegyeskar. Az egyház nevében üdvözlő beszédet mondott dr. Juhász Nagy Sándor főjegyző. Előadást tartott a francia protestánsizmusról dr. Strohl. Tolmácsolta Hettesheimer Ernő, leánynevelő-intézeti tanár. Énekelt a Tanítói Vegyeskar. Szavalt Barcsa József th.

A Hitvédelmi szakosztály ülése május 11-én d. u. 6 órakor ment végbe a Kollégium dísztermében. Előadást tartott dr. Ferenczy Gyula nyug. egyetemi tanár: „A debreceni református egyház rendezési terve” címmel.

Nyugalomba vonulás. A debreceni református gimnázium egyik tanára. *Kecskeméthy M. Lajos*

30 évi tanári szolgálat után a f. iskolai év végén megérdemelt nyugalomba vonul. Ő előzőleg mint lelkész működött Bukovinában Andrásfalván és Erdélyben Szamosfalván. Állására, egy magyar-német nyelvi tanszékre a Kollégium igazgatótanácsa meghirdette a pályázatot.

A debreceni református tanítóképző-intézet tornavizsgálója május 13-án d. u. 4 órai kezdettel folyt le a Kollégium udvarán szép siker mellett.

Záróünnepély. E hó 13-án a debreceni református gimnázium két egyesülete tartott sikerült évzáró-ünnepélyt. Délelőtt az Ifjúsági Gyülekezet az oratóriumban, délután az Arany János önképzőkör a tornateremben a tanulóifjúság és szépszámu közönség jelenlétében. Az Ifjúsági Gyülekezet ünnepélyén *S. Szabó József* igazgató, mint felügyelő tanár buzgó imádsága után az ifjúsági énekkar adott elő egy szép éneket, majd *Somogyi Sándor* VIII. o. tanuló, a gyülekezet gondnoka tartott érdekes és tartalmas felolvasást ily címmel: A Kollégiumi régi diákkommunitás és a mai diákszövetség. Szavaltat és gyülekezet működéséről való jelentés zárta be az ünnepélyt. Az önképzőkörben fölevenítették a régi tradíciókat: közönség és ifjúság előtt olvasták fel a titkári jelentést, jutalmazták meg a kiváló tagokat s osztották ki a pályadíjakat. A pályanyertes szavaltok szavaltak s az elsődíjjal kitüntetett műveket felolvasták. Emelte az ünnepi hangulatot az ifjúsági ének- és zenekar hatásos közreműködése is. Az intézet VIII-ik osztálya május 10-én szintén ünnepélyes keretek között búcsúzott el az intézettől, tanári kartól és tanulóitársaktól.

A kisszántói református egyház május 6-án iktatta be lelkészi állásába az egyhangúlag megválasztott Farkas János volt székelyabodi lelkészt. A beiktatást Vadai Béla esperes végezte.

A Kossuth uccai paróchiális kör református Nőegylete jól sikerült összejövetelt tartott május 16-án a DEMKE dísztermében. Bibliát magyarozott Madar Zoltán segédlelkész.

A debreceni református egyház vasárnapi iskoláinak ünnepélye. — mint évek óta — áldozócsütörtökön ment végbe d. u. 3 órakor a Nagytemplomban, hová zászlójuk alatt vonultak fel a gyermekek százai. Ez alkalommal gazdag műsor keretében predikált Nagy István belmissziói lelkész, a vasárnapi iskolák vezetője.

* **A debreceni Kálvinisták Templomegyesülete** 967. sz. Révész Bálint cserkészcsapatának II. raja áldozócsütörtökön d. u. 5 órakor tartotta fogadalmételi ünnepélyét a Kossuth uccai templomban. Előimádságot mondott Thomay Dezső segédlelkész, predikált és fogadalmat kivette Mezey Béla vt. lelkész, kerületi vezetőtisz. Szavaltat és ének-számok után záróimádságot mondott Hegedűs Kálmán segédlelkész, csapatparancsnok.

A református napilap érdekében május 12-én d. u. 6 órakor a régi képviselőházban a Hit és Szolgálat Mozgalma nagy sajtó-estélyt rendezett.

KUN JÓZSEF késműves és műköszörűs Debrecen, Széchenyi-utca 1. sz.

Debreczeni István
órás-mester
Debrecen, Péterfia-u. 8.

Speciális órák javítása
Mindennemű órák raktára.

Az 1926. évi debreceni iparkiadást díszoklevéllel, a budapesti és székesfehérvári orsz. kiállításon aranyéremmel kitüntetve.

SZLEZÁK LÁSZLÓ

harang-ércöntőde, harangfelszerelés és haranglábgyártás
BUDAPEST, VI, FRANGEPÁN-UTCA 77. SZ.
(Saját házában). A nyugati pályaudvartól induló BUR vasúti „ŐR-HÁZ” megállóhely A) B) C) J) kocsikkal. Telefon: Lipót 913-53

Az 1900. évi párisi világ, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton a m. kir. kormány által díszoklevéllel, az 1927. évi budapesti, székesfehérvári és szentesi kiállításokon a nagy aranyéremmel kitüntetve. — Számos egyházi elismerőlevél.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése

Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

✽

Kitűnő futóképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.

Magyar gyártmányú zománc-edények,
zsír-bödönök, dísznőölő-kések, husvágó-gépek.

Telefon 6. és 15—48.

„Méliusz”

könyv-, zenemű-, papír- és írószerkereskedés
DEBRECEN, FERENC JÓZSEF-ÚT 26.
Telefon: 2-70.

Református ifjúság konfirmációi ajándékul

kiválóan alkalmas

Dr. Erdős Károly: Az én vallásom

című izlées kiállítású könyvecskéje, mely tartalmánál és beosztásánál fogva legnagyobb öröme szolgál minden református ifjúnak és felnőtt egyháztagnak.

E könyvecske kemény, aranyozott felírással ellátott kötésben **56 filléres** áron kerül forgalomba, hogy mindenki részére megvásárolható legyen.

Tartalomjegyzéke:

A konfirmált református egyháztagnak imádsága. Fohászok: A hét minden napjára reggeli és estéli imák. Templomba menetelkor és kijövetkor. Úrvacsora vételek, Adventkor, Karácsonykor, Virágvasárnap, Nagypénteken, Húsvétkor, Aldozócsütörtökön, Pünköstkor, Reformáció emléknapiján, Újévkor. Ó-év utolsó napján, Úri imádság, Apostoli hitvallás, Tíz parancsolat. A szentírásból. Mi a reformáció? Református hit és jellem. A kálvini reformáció hatása hazánkra. Református egyházunk mai helyzete...

Dr. Erdős Károly egy igen értékes és közhasznú kis könyvecskét adott ki „AZ ÉN VALLÁSOM” cím alatt. Elsősorban a konfirmált ifjaknak, de általában minden felnőtt egyháztagnak a legmelegebben ajánlom „Dr. RÉVÉSZ KÁLMÁN püspök 335—1922. számú körleveléből”: „Tanulhatunk belőle mindnyájan. Minden sora gondos kidolgozásra vall” DUNÁNTÚLI PROTESTÁNS LAP.

Tartalma igazán nagyon gazdag. Röviden azt kell mondanunk, hogy: valóságos encyclopaediája mindazon tudnivalóknak, amelyeknek állandóan ott kell lenniük a református ember tudatának előterében „KÁLVINISTA SZEMLE”.

Komoly, nyugodt hangú kis kalauz, amely református felekezeti felfogásunkat a szélesebb körű közönség szellemi nivójához alkalmazkodóan, közérthetően, megbízhatóan tolmácsolja „SÁROSPATAKI REFORMÁTUS LAPOK”.

Dr. Erdős Károly: Fohászok „Az én vallásom” című könyvből. Ára füzve 12— fillér.